

Fricz Tamás - 01/07 után: vagy megértjük egymást, vagy elpusztítjuk egymást

2015 január 13. Flag

Szöveg méret

90
Mentés

- 0

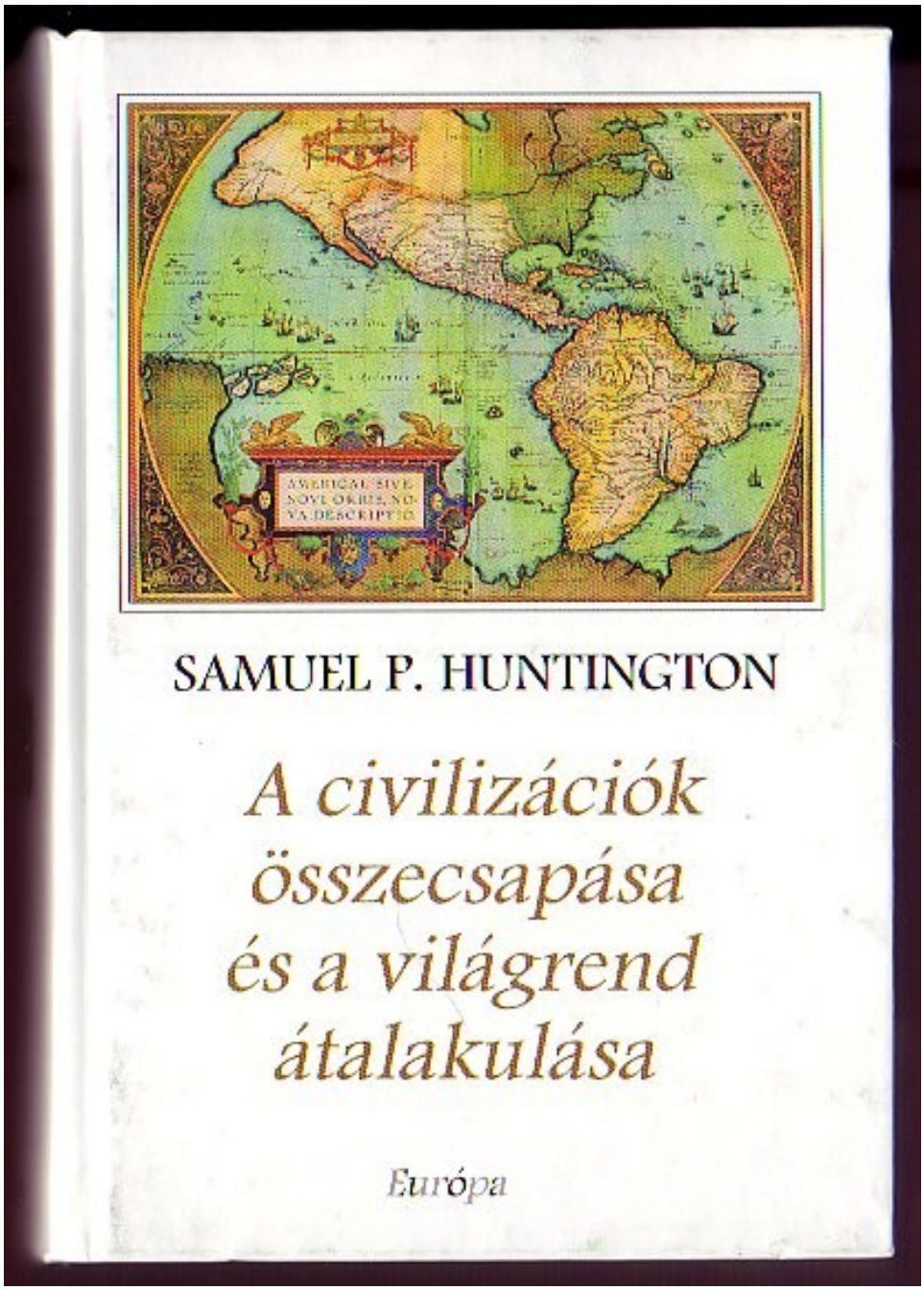
Értékelés kiválasztása
Még nincs értékelve

Mérték

A mai napig nem tudjuk pontosan, mi történt 9/11 napján (legfeljebb sejtjük…), a reakció viszont ismert: az Egyesült Államok meghirdette a terrorizmus és az iszlám fundamentalizmus elleni harcát.

„Eredmény”: az Iszlám Állam létrejötte, s most az európai 9/11, azaz 01/07. Innent?l kezdve két út maradt a glóbusz lakói számára: vagy megértjük egymást, vagy elpusztítjuk egymást.

Francis Fukuyama amerikai politológus a közép- és kelet-európai rendszerváltások, illetve a Szovjetunió szétesése, s így a két világrend közötti hidegháború megsz?nése hajnalán 1989-ben tanulmányban, majd 1992-ben könyvben is (A történelem vége és az utolsó ember) kifejtette optimista nézeteit arról, hogy szerinte a liberális demokrácia a világon uralkodóvá vált, a nagy ideológiai és rendszerszint? törésvonalak megsz?ntek, a történelem ebben az értelemben véget ért. Az egész világon nagy port kavart munkában Fukuyama kiindulópontja az volt, hogy a világ megosztottságát els?sorban ideológiai, gazdasági, politikai konfliktusok okozzák, s a kommunizmus megbukásával ezek a konfliktusok végleg feloldódtak.

Erre mintegy válaszul, kvázi kritikaként jelent meg 1993-ban Samuel J. Huntingtonnak el?ször egy tanulmánya, majd 1996-ban könyve A civilizációk összecsapása és a világrend átalakulása címmel. Huntington, Fukuyama alapszemléletével vitatkozva, abból indult ki, hogy a hidegháború megsz?nése után az államok és országok már nem az ideológiák és rendszerek, politikai és gazdasági megosztottságok mentén kerülnek szembe egymással, hanem dönt?en kulturális, civilizációs, vallási alapon, amely küzdelemben a liberális demokrácia csak egy lesz a

sokféle együttélési modell közül a világon. Tehát nemhogy vége a történelemnek, hanem igazából egy teljesen új történelem kezd?dik el a 21. századtól.

A vita Párizsban, január hetedikén eld?lt: Huntingtonnak lett igaza. Az emberi természet legmélyebb, legalapvet?bb szembenállásai jelentek meg és kerültek felszínre: az etnikai, vallási, kulturális, civilizációs ellentétek.

Azt hittük mi, az euroatlanti világ tagjai, hogy utóbbiakat már meghaladtuk, túlléptünk rajtuk. Súlyosan tévedtünk, s tévedésünk rá fogja nyomni bélyegét a most elkezd?dött évszázadra.

Tévedésünk pedig Fukuyama végzetes félreértésében gyökerezik: sokan elhittük – különösen az Egyesült Államok hitte el –, hogy a demokrácia és a kapitalizmus a világ egészében elterjeszthet?, és a világ így teljesedik be.

Csakhogy nem számoltunk azzal, hogy a keresztény gyökereken alapuló gazdasági-politikai rendszerünk, az abból ered? kultúránk nem terjeszthet? el más vallási gyökerekkel rendelkez? népek és kultúrák között. Ugyanis utóbbiak – s most különösen az iszlám – ezt leigázásnak, agressziónak, beavatkozásnak és vallásuk meggyalázásának tartja. S legalább olyan fontos: mi azt hittük, vagy azt akartuk hinni, hogy az egyéni jólét, a gazdasági növekedés, az individualizmus és az egyéni szabadságjogok, az élet tisztelete minden nép és vallás számára a legfontosabb szempontok.

Súlyosan tévedtünk: más vallások számára az élettel kapcsolatban más kiindulópontok léteznek, mást jelent számukra a vallásalapító iránti tisztelet, a boldogság, a szabadság, az egyéni lét, mint nálunk. És ennek most megfizettük az árát.

Természetesen nemcsak nekünk, keresztény embereknek t?rhetetlen és elfogadhatatlan az iszlám fundamentalisták párizsi terrorakciója, hanem a mérsékelt iszlámhív?knek is (hangot is adtak ennek). A gyilkosság soha, semmilyen emberi konfliktusra nem válasz.

Ám mégis: ha élhet? világot akarunk, ha azt akarjuk, hogy ne boruljon félelembe a glóbusz, ha azt akarjuk, hogy ne pusztítsuk el egymást, akkor alapvet? fordulatot kell tennünk nekünk, kereszténi gyöker? euroatlanti embereknek.

A fordulat lényege a következ?: a fens?bbségi érzést félretéve próbáljuk végre megismerni egymás kultúráját, vallását, szokásait, hiteit, életét.

Ugyanis minden bajunk gyökere az egymás nem ismerésében rejlik. Ha nem ismerjük egymást – ?k sem minket! –, akkor nem is értjük egymást. S ha nem értjük egymást, akkor félünk egymástól. S ha félünk egymástól, akkor agresszívak leszünk. Most ez a veszély áll fenn – mindkét oldalon.

Egymás vallásának, kultúrájának, életszemléletének megismerése el?tt ma egy óriási akadály tornyosul: a neoliberális, ultraliberális alapokon álló PC, azaz politically correct beszéd, amelyet a nyugati világot irányító (s a többi civilizációt, vallást is irányítani akaró) globális pénzügyi világhatalom er?ltetett rá a közvéleményre, jól megfontolt célok alapján.

Politikailag korrekt beszéd helyett az élethez és a valósághoz korrekt beszédre van szükség.

Ennek alapján:

1. ?szinte vitát kell kezdeni a sajtószabadság mikéntjér?l. Meggy?z?désem, hogy a nagy világvallások, melyek a kultúrák és civilizációk alapjai, védend?k, mert szakrálisak; meg kell értenünk, hogy a szakrális tabuk ledöntése értelmetlen, mert ezzel kultúrákat támadunk meg – viszont a kultúrák nem hagyják magukat. Sajnos ez történt január 7-én.

2. Nyíltan kell beszélni arról, hogy a másság a többséghez képest nem mindig a szebb és a jobb, hogy az etnikai-vallási kisebbségekkel való együttélés nem evidens módon kívánatos, csak feltételekkel, amelyek kidolgozandók. Nem lehet tabutéma a békétlen együttélés helyett a békés különélés lehet?sége sem, ha nincs más mód a béke fenntartására. Európának vállalnia kell kereszténységét, mert az iszlám népek egyre er?teljesebben vállalják vallásukat, s csak két, gyökereit er?sen és büszkén vállaló civilizáció élhet békésen egymás mellett.

3. Minden eddiginél fontosabb és sürget?bb a nagy világvallások alapos megismerése. Tudnunk kell a nagy vallásalapítók tanairól, nézeteir?l, életér?l, hiteir?l. Az iszlám, a kereszténység és a zsidóság egymáshoz való

viszonyának elemzésekor se ijedjünk meg a tabuktól; mindhárom között vannak egyezések és nagy különböz?ségek. Tárjuk fel ezeket bátran.

Egyetlen dolog nem megy: ha most, újra, megint, magukat a szólásszabadság „felkent” híveinek tartó neoliberálisok (ami nem keverend? össze a klasszikus liberalizmussal), a PC atyjai ismét el akarják torzítani a szólásszabadságot azzal, hogy brutálisan elnyomják a nekik nem tetsz? nézeteket, a kényes kérdéseket feltev?ket. Felel?sségük óriási.

A kultúrák és vallások harca pusztuláshoz, a kultúrák és vallások kölcsönös ismerete és tisztelete, egyenrangúvá válása életben maradáshoz vezet.

Fricz Tamás - mno.hu

Tisztelt olvasók! Legyenek olyan kedvesek és támogassák "lájkukkal" a **Flag Polgári Magazin** facebook oldalát, a következ? címen: https://www.facebook.com/flagmagazin
- Minden "lájk számít, segíti a magazin m?ködését!

Köszönettel és barátsággal!
www.flagmagazin.hu]]>

Ajánló